

Poslovni broj 18 K-198/12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski kazneni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Rafaelu Krešiću, uz sudjelovanje Danijele Jažić kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv okrivljenice **Mijata Stanića** zbog kaznenog djela iz čl. 200 st. 2 KZ (NN 110/97 - NN 57/11, u nastavku KZ/97), povodom privatne tužbe privatnog tužitelja Ivice Mlinarevića iz Osijeka, D. Cesarića 5 od 11. listopada 2012. godine, nakon glavne i javne rasprave održane dana 25. rujna 2013. godine u prisutnosti privatnog tužitelja Ivice Mlinarevića, pun. privatnog tužitelja odv. Davora Krtića, okrivljenika i branitelja okrivljenika odv. Krešimira Grubišića, dana 26. rujna 2013. godine objavio je i

p r e s u d i o j e

I. Temeljem članka 354 točka 3 ZKP-a

okrivljeni MIJAT STANIĆ, sa osobnim podacima kao u spisu

OSLOBAĐA SE OPTUŽBE

da bi:

u neutvrđeno vrijeme, između 28. rujna i 30. rujna 2012. godine, novinarki Jutarnjeg lista, Suzani Barilar, prigodom potvrde informacije da su trojici HACovih rukovoditelja pripremljeni otkazi jer su štitili Josipa Pocrnić, iskazao brojne neistine i objede protiv podnositelja privatne kaznene tužbe, Ivice Mlinarević, navodeći, između ostalog i „Pocrnića je u HAC doveo Mlinarević...“ Istoj novinarki osumnjičeni je u isto vrijeme iskazao i slijedeće: „DORH je sve odbio jer su oni koji su štitili Pocrnića, dali lažne iskaze i falsificirali dokumentaciju, a sve kako bi uvjerali istražitelje da Pocrnić normalno obavlja posao. Sada su i oni koji su ga štitili došli na red jer je nova Uprava, na naš zahtjev, oko cijelog slučaja pokrenula unutarnju kontrolu koja je utvrdila da je dokumentacija bila falsificirana i da su pokrivali Pocrnića“, a navedene su klevete objavljene u Jutarnjem listu od 30. rujna 2012. godine na str. broj 3. i u elektronskom izdanju istog lista od 29. rujna 2012. godine,

dakle, za drugog iznio nešto neistinito što može škoditi njegovoj časti i ugledu, a djelo je učinjeno putem tiska zbog čega je kleveta postala pristupačna većem broju osoba,

pa da bi time počinio kazneno djelo klevete opisano u članku 200 stavak 1 i 2 Kaznenog zakona, a kažnjivo po članku 200 stavak 2 Kaznenog zakona.

II. Na temelju članka 452 toč. 3 ZKP-a

Protiv okrivljenika Mijata Stanića

ODBIJA SE OPTUŽBA

da je:

u neutvrđeno vrijeme, između 28. rujna i 30. rujna 2012. godine, novinarki Jutarnjeg lista, Suzani Barilar, prigodom potvrde informacije da su trojici HACovih rukovoditelja pripremljeni otkazi jer su štitili Josipa Pocrnića, iskazao da je Ivica Mlinarević posilni Darka Milinovića;

dakle, drugoga uvrijedio;

pa da bi time počinio kazneno djelo protiv časti i ugleda – uvredom, opisano i kažnjivo po čl. 199 st. 1 i 2 Kaznenog zakona.

Na temelju članka 158 st. 3 ZKP-a privatni tužitelj Ivica Mlinarević upućuje se svoj imovinskopravni zahtjev postavljen prema okrivljeniku Mijatu Staniću na iznos od 30.000,00 kuna, ostvarivati u parničnom postupku.

Temeljem čl. 149 st. 3 ZKP-a privatni tužitelj Ivica Mlinarević dužan je platiti trošak ovog postupka u paušalnom iznosu od 1.000,00 kuna, kao i nužne izdatke okrivljenika te nužne izdatke i nagradu njegovog branitelja o kojim troškovima će biti odlučeno posebnim rješenjem po pravomoćnosti presude.

Obrazloženje

Privatni tužitelj Ivica Mlinarević podnio je ovom sudu privatnu tužbu, stavljajući na teret okrivljenom Mijatu Staniću počinjenje kaznenog djela klevete iz čl. 200 st. 2 KZ (NN 110/97 – NN 57/11, u nastavku KZ/97), činjenično opisanog u izreci presude.

Upitan da se izjasni o osnovanosti optužbe, okrivljenik je izjavio kako se ne smatra krivim za počinjenje terećenog mu djela.

U obrani iznesenoj na raspravi dana 27. ožujka 2013.g., okrivljenik je izjavio da 2008. ili 2009. godine na jednom sastanku između sindikata koji djeluju u HAC-u i uprave HAC-a, sindikati su pozvani na razgovor radi smanjenja plaća djelatnicima HAC-a jer da je navodno to tražio premijer i to da se smanje plaće 10% i broj zaposlenika za 5%. Bio je prisutan na tom sastanku i čuo je raspravu, a za riječ se javio sindikalni povjerenik NCS Anđelko Kasunić i rekao je da bi trebalo prvo srezati luksuz u HAC-u i da poslove koje mogu sami obaviti, ne obavljaju za njih vanjski suradnici firme, kao i da u HAC-u postoje ljudi koji ništa ne rade, a primaju plaću pa bi bilo nepravedno da se stvarnim radnicima smanjuju plaće, a da takva situacija i dalje ostaje. Tadašnji član uprave pitao je Kasunića neka se izjasni o kome se točno radi, a Kasunić je naveo Josipa Pocrnića. Kasunić je inače u to vrijeme bio skladištar u Brinju i osobno je viđao Pocrnića kako jednom mjesečno dolazi razdužiti račune za

gorivo za službeno vozilo kojim se koristio. Stjepan Klarić, tada direktor Sektora održavanja rekao je Kasuniću da to nije trebao govoriti, a to mu je rekao već na kraju sastanka, jer da Pocrnić ima jaku zaštitu. O tome saznanju za Pocrnića podnio je prijavu unutarnjoj kontroli u HAC-u i unutarnja kontrola je utvrdila da je on primao maksimalna primanja za prijevoz a ujedno je koristio i službeno vozilo, a inače jedna takva privilegija isključuje drugu. Znajući da je u to vrijeme i unutarnja kontrola bila pod dosta velikim pritiskom, podnio je prijavu i DORH-u, a tada je izračunao da je takvom praksom s Pocrnićem HAC mogao biti oštećen za oko 700.000,00 kn. Uprava je tada retroaktivno sačinila nekakvu dokumentaciju za opravdanje takve situacije s Pocrnićem pa je Mikulić Milivoj, bivši član uprave koji je smijenjen 2006., potpisao suglasnost za njegovo zapošljavanje s datumom iz 2006. godine, iako je tada bila 2009. Osim toga, a vidio je dokumentaciju i utvrđenja unutarnje kontrole, i na toj suglasnosti nije bilo niti pečata uprave niti potpisa tadašnjeg predsjednika uprave Maria Crnjaka, što je trebalo postojati da je ta dokumentacija bila vjerodostojna. Nakon promjene vlasti, on je ponovno podnio prijavu unutarnjoj kontroli koja je utvrdila činjenice i tada su četiri čovjeka iz HAC-a, uključujući privatnog tužitelja, dobili otkaz zbog tog slučaja. Inače, mediji su o tome nešto pisali, a njega je nazvala novinarka Jutarnjeg lista Suzana Barilar i pitala je li voljan dati svoj komentar pa joj je u desetak minuta ispričao što je njemu poznato, a ona je u posljednjoj rečenici članka koji je kasnije objavila, pomalo nezgrapno, navela da je Pocrnića u HAC doveo Mlinarević, a da je on posilni Darka Milinovića. Mora pojasniti, da on riječ „posilni“ nije iskoristio u odnosu na privatnog tužitelja Mlinarevića jer u takvom odnosu s Milinovićem nije mogao biti, nego je mislio to reći u odnosu na Pocrnića, odnosno tako je i rekao, a ona je pomalo nezgrapno formulirala rečenicu pa se mogla i drukčije shvatiti. Inače, za Pocrnića bi takav epitet upotrijebio u svakom trenutku, ali ne za privatnog tužitelja. Unutar HAC-a su ljudi pričali kako Pocrnić nikada nije radio ništa konkretno u HAC-u, a retroaktivno pokriće za njegovo zapošljavanje našli su na način da ga je za suradnika tražio savjetnik za sigurnost Svemir Vrsaljko, koji je naveo da mu je potrebna „osoba s vojnim ili policijskim iskustvom“. Koliko se sjeća, Pocrniću je bio ponuđen ugovor za radno mjesto vozača, ne može se sada sjetiti je li takav ugovor prihvatio ili odbio potpisati. Novinarka mu gotov članak nije dala na autorizaciju, ustvari ga nije pročitao niti u novinama, nego tek kad je primio tužbu. Točno je da j on novinarki Barilar rekao da je Pocrnića u HAC doveo Mlinarević. Točno je također da je novinarki rekao da su oni koji su štitili Pocrnića i falsificirali dokumentaciju sada došli na red. To je proizlazilo iz dokumentacije koju je kao predsjednik radničkog vijeća dobio radi davanja suglasnosti na otkaz toj četvorici na slučaju Pocrnić, a to su Mlinarević, Klarić, Vrsaljko i misli Dalibor Hasan, ali ne može se sada točno sjetiti. U vrijeme zapošljavanja Pocrnića, privatni tužitelj Mlinarević je bio direktor Sektora održavanja, gdje on službeno bio je zaposlen, a kasnije su napravili da on tobože surađuje sa savjetnikom uprave Vrsaljkom. To su napravili zato što se nikako nije mogla iz njegove aktivnosti pokriti uloga vozača u Sektoru održavanja. Ne sjeća se jesu li ova četvorica dobili otkaze prije ili poslije ovoga članka. Ne zna odakle je novinarka dobila informaciju prije nego se javila njemu. Logično bi bilo da je članak pisan nakon otkaza, jer misli da se u članku otkazi i spominju. On je od DORH-a dobio odbačaj prijave koju je sindikat podnio protiv Mlinarevića. S tim je upoznao i upravu HAC-a. Nakon toga nije ponovno podnosio kaznenu prijavu, zna da je novu prijavu podnio HAC, a on je podnio samo prijavu unutarnjoj kontroli. Po prijavi unutarnjoj kontroli, a na temelju rezultata te kontrole, uprava je podnijela kaznenu prijavu i ta su četvorica posljedično dobili otkaz, mjesec

dana nakon podnošenja kaznene prijave. Ne znam tko je dao točan zadatak unutarnjoj kontroli nakon moje prijave.

U dokaznom je postupku saslušan je privatni tužitelj Ivica Mlinarević, svjedoci Suzana Barilar, Frano Lučić, Milivoj Mikulić, te je izvršen uvid u materijalne dokaze u spisu i to: ispis inkriminiranog članka u Jutarnjem listu (list 4-7), očitovanje radničkog vijeća HAC-a o namjeri donošenja odluke o otkazu ugovora o radu za Svemira Vrsaljka, Stjepana Klarića i Ivicu Mlinarevića (list 18), zahtjev Odjela za ljudske resurse HAC-a za davanje očitovanja radničkog vijeća (list 19-21), analiza Odjela unutarnje kontrole u pogledu izvješća Josipa Pocrnića (list 22-24), podaci za vozilo ZG 4735-AT dostavljeni Sektoru pravnih poslova HAC-a od strane Odjela unutarnje kontrole HAC-a (list 25-26), izvještaj Odjela interne kontrole za Josipa Pocrnića (list 44-49), prijedlog ODO Zagreb za provođenje istražnih radnji protiv I osumnjičenog Marija Crnjaka i dr. (list 50-56), očitovanje ODO Zagreb o prijavama podnesenim protiv Ivice Mlinarevića (list 58), preslika presude ovog suda K-207/09 (list 63-64), izvještaj i konačni izvještaj Odjela interne kontrole upućen upravi HAC-a (list 65-70), zapisnik o raspravi sa sjednice uprave HAC-a od 02.10.2012. (list 71-82), dopis HAC-a i Pravilnik o radu dostavljen 12.09.2013. Na kraju dokaznog postupka pročitan je izvod iz KE za okrivljenika.

Sud je odbio kao nevažne dokazne prijedloge za saslušanje svjedoka Anđelka Kasunića, Zvonimira Piliha, Stjepana Klarića, Svemira Vrsaljka, Josipa Sapunara, kao i prijedlog pribave suglasnosti za premještaj Josipa Pocrnića, s obzirom da je drugim izvedenim dokazima činejnično stanje utvrđeno u dostatnoj mjeri da se izvođenje daljnjih dokaza ukazalo nepotrebnim.

Privatni tužitelj iskazao je na raspravi dana 30. kolovoza 2013. godine da prvo želi pojasniti da je razlog podnošenja ove tužbe ponovljena kleveta, s obzirom da se u drugom postupku koji je protiv Stanića bio pokrenuo 2010.g. on se ispričao i povukao je tužbu. Htio je pojasniti i postupak podnošenja odluka u HAC-u u pogledu zapošljavanja. Mora naglasiti da Josipa Pocrnića nije poznavao prije njegovog zapošljavanja u HAC-u. On je zaposlen u paketu od ukupno 16 ljudi, i to na radnom mjestu vozača u Sektoru održavanja. Bez uprave se pitanje zapošljavanja u HAC-u nije moglo rješavati niti o njemu odlučivati. A istina je da prijedlog za zapošljavanje dolazi iz nadležnih sektora. Upravu su tada činili predsjednik Crnjak i članovi Sapunar i Mikulić, a Sektor održavanja spadao je u domenu člana uprave Mikulića. Kako je on došao u HAC iz američke tvrtke Bechtel, gdje su pitanja unutarnje sigurnosti bila jako važna, on je inzistirao da se i u HAC-u ustroji takva služba koja će odgovarati izravno upravi. Tako je i Pocrnić zaposlen budući da su savjetnici uprave tražili jednog čovjeka s vojnim iskustvom, pa mu je dodijeljen teren Ličkog dijela autoceste i autoceste A3 gdje prolaze važne kriminalne rute pa su i oni u kasnijem periodu u suradnji s policijom tamo spriječili znatan broj kaznenih djela, od provala, dilanja droge pa do zamjene kartica za autocestu. On je zaposlen kao vozač, a kao radno mjesto navedeno je Brinje jer je tamo bio u vojsci i dobro je poznavao ljude iz tamošnjeg sigurnosnog sustava, a za to je suglasnost dao član uprave Mikulić. Time je Pocrnić prešao u ingerenciju uprave osim što su mu radni sati i gorivo bili obračunavani u tehničkoj jedinici Brinje. Izuzev toga on s njim nije imao nikakvih dodirnih točaka. Ovaj mehanizam odlučivanja kakav je opisao jasno je opisan Pravilnikom o radu uprave HAC-a. Specifičnost oko zapošljavanja Pocrnića je u tome da s obzirom na njegov zadatak o tome nije mogao znati široki broj ljudi, posebno se